

ρίς νὰ φανῆ βοήθεια, δώδεκα ἐκ τῶν πλέον τολμηρῶν, βλέποντες ὅτι ὀλίγον ἔλειπε νὰ λιμοκτονηθῶσιν, ἀπεφάσισαν νὰ διευθυνθῶσι πρὸς τὴν ξηράν· κατεσκευάσαν λοιπὸν σχεδίαν, μὲ σχοινία συνδέσαντες αὐτὴν, ἐφ' ἧς ἐξεκίνησαν μὲ μικρὰν ζωοτροφίῶν ποσότητα, χωρὶς κωπία καὶ χωρὶς πανία, ἀλλ' οἱ ταλαίπωροι ἐπνίγησαν. Ἄλλος τις, ἂν καὶ ἀπεποιήθη νὰ συνοδεύσῃ τοὺς δώδεκα, συνέλαβε μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὴν ἰδέαν νὰ κινήσῃ πρὸς τὴν ξηράν· ἐμβῆκε λοιπὸν εἰς μέγα τι κλωβίον τῶν ὀρνίθων, ἔπεσεν ἀπὸ τὸ ναυάγιον, καὶ ὀλίγον ἀπομακρυνθεὶς κατεβυθίσθη. Οἱ ἐπίλοιποι τέσσαρες ἀπεφάσισαν ν' ἀποθάνωσι πλησίον τοῦ ναυαγίου· εἰς αὐτῶν εἶχεν ἐκπνεύσειν καθ' ἣν στιγμὴν ἔφθασε τὸ ἐκ Σενεγαλίας πλοῖον· οἱ δ' ἄλλοι τρεῖς τόσον ἦσαν ἀπηυδῆμένοι, ὥστε ὀλίγα ὦραι ἀκόμη ἤθελον τελειώσῃν τὴν δυστυχίαν των.

Καθ' ὃν καιρὸν συνέβη τὸ πάνδεινον τοῦτο συμβεβηκός, ἐναυάγησε καὶ ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Ἀλκυστις, ἡ σταλθεῖσα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας μὲ πρέσβυν ἑκτακτον πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Κίνας. Ἄλλὰ πόσον διαφορετικὰ ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα! Αἱ δύο φρεγάται ἐναυάγησαν περὶ τὸν αὐτὸν σχεδὸν χρόνον, καὶ ἀπεῖχον ἴσα περίπου ἀπὸ τὸν πλησιέστερον φιλικὸν λιμένα· ἀλλ' οἱ μὲν Ἀγγλοὶ, κρατηθέντες εἰς ἐντελῆ εὐταξίαν καὶ ὑποταγῇ, ἔφθασαν σῶοι ἅπαντες εἰς τὴν πατρίδα των· οἱ δὲ Γάλλοι, ἀφεθέντες νὰ κυττάξῃ ἕκαστος δι' ἑαυτὸν, φρικτῶς οἱ πλειότεροι ἀπωλέσθησαν.

Τὸ ναυάγιον τῆς Ἀλκυστιδος θέλομεν περιγράψαι εἰς τὸν προσεχῆ ἀριθμὸν.

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ἀξίαν τίς θέλει εὐρεῖν; διότι ἡ ταιαύτη εἶναι τιμιωτέρα πολὺ ὑπὲρ τοὺς μαργαρίτας. Ἡ καρδιά τοῦ ἀνδρός της θαρρῆ εἰς αὐτὴν, καὶ δὲν θέλει ἔχειν ἔλλειψιν ἀγαθῶν· θέλει φέρειν εἰς αὐτὸν καλὸν, καὶ ὄχι κακὸν, ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς της. Ζητεῖ μαλλίον καὶ λινάριον, καὶ ἐργάζεται εὐχαρίστως μὲ τὰς χεῖράς της. Ἀνοίγει τὴν χεῖρά της εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἐκτείνει τὰς χεῖράς της πρὸς τοὺς ἔνδεεις. Δὲν φοβεῖται τὴν χιόνα διὰ τοὺς οἰκιακοὺς της· διότι ὅλοι οἱ οἰκιακοὶ της εἶναι ἐνδεδυμένοι διπλᾶ. Κάμνει διὰ τὸν ἑαυτὸν της σκεπάσματα· τὸ ἐνδυμὰ της εἶναι βύσσος καὶ πορφύρα. Ὁ ἀνὴρ αὐτῆς διαπρέπει εἰς τὰς πύλας, ὅταν κάθεται μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ τόπου. Κάμνει λεπτὸν πανίον, καὶ πωλεῖ αὐτό· καὶ δίδει ζῶνας εἰς τοὺς ἐμπόρους. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν εἶναι ἐνδεδυμένη, καὶ εὐφραίνεται διὰ τὸν μέλλοντα καιρὸν. Ἀνοίγει τὸ στόμα της μὲ σοφίαν, καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτῆς εἶναι ὁ νόμος τῆς εὐμενείας. Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς οἰκίας της, καὶ δὲν τρώγει τὸν ἄρτον τῆς ὀκνηρίας. Τὰ τέκνα αὐτῆς σηκόνονται καὶ μακαρίζουν αὐτὴν· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς παρομοίως, καὶ ἐπαινεῖ αὐτὴν. Πολλὰ θυγατέρες ἐφέρθησαν ἀξίως, ἀλλὰ σὺ τὰς ὑπερέβης ὅλας. Ψευδῆς

εἶναι ἡ χάρις, καὶ μάταιον τὸ κάλλος· ἡ γυνὴ ἡ φοβουμένη τὸν Κύριον, αὐτὴ θέλει ἐπαινέσθαι. Παροιμ. λα.

Εὐρίσκεται ἀλλοῦ που τόσον ὠραία εἰκὼν τῆς γυναικείας ἀρετῆς, τιμῆς, καὶ ἐρασιμότητος; Ἄλλὰ κάμμία γυνὴ δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐνθρονισθῇ, καὶ ν' ἀγαπάται, καὶ νὰ θαυμάζεται οὕτω πῶς χωρὶς ἐκπαίδευσιν· διὰ νὰ λάβωσιν αἱ γυναῖκες τὸν ἀνήκοντα βαθμὸν καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὴν ἀνήκουσαν ἐπιρροὴν εἰς τὴν κοινωνίαν, πρέπει νὰ ἐκπαιδεύωνται ὅσον οἱ ἄνδρες. Ἐφρόνουν ποτὲ οἱ γονεῖς, ὅτι τοὺς υἱοὺς των πρέπει νὰ ἐκπαιδεύωσι πολὺ μᾶλλον παρὰ τὰς θυγατέρας των· ἀλλὰ τὸ πεπαλαιωμένον καὶ σκωριασμένον τοῦτο φρόνημα πρὸ καιροῦ κατ' εὐτυχίαν ἤρχισε νὰ ἐξαλείφεται, καὶ ὀλιγώτατοι τῶν εὐυπολήπτων καὶ ἀξιοτίμων φρονοῦσι πλέον οὕτως. Ὁμολογεῖται ἤδη σχεδὸν ὑπὸ πάντων, ὅτι τὰ καθήκοντα τῆς γυναικὸς εἶναι τόσον ἀξιόλογα ὅσον τὰ τοῦ ἀνδρός, καὶ ὅτι αὐτὴ ἀπαιτεῖ τόσην ἀγωγὴν καὶ ἐκπαίδευσιν διὰ νὰ γένη ἀξία τῆς σφαίρας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ περιστρέφεται, ὅσην ἐκείνος. Μολονότι ὁ ἀνὴρ εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, καθὼς ὁ Χριστὸς τῆς ἐκκλησίας, πρέπει ὅμως νὰ ἔχῃ αὐτὴν σύντροφον, καὶ ὄχι δούλην· πῶς δ' ἐμπορεῖ νὰ γένη σύντροφος αὐτοῦ, ἐὰν ἐκείνου μὲν τὸ πνεῦμα ἦναι καλλιεργημένον, τὸ δὲ ἰδικόν της οὐ; Περιπλέον, αὐτὴ ἔχει νὰ ἐκφρέψῃ τὰ τέκνα του εἰς τοὺς τρυφεροὺς χρόνους των πολὺ μᾶλλον ἐκείνου, ὅστις οὐδὲ καιρὸν εὐρίσκει, ἀλλ' αὐτὴ τὴν ὑπομονὴν ἔχει καὶ τὴν ἐπιτηδεύουσα· οὕτω δὲ παρ' αὐτῆς λαμβάνει τὸ πνεῦμα των τὴν εἰς τὸ καλὸν ἢ τὸ κακὸν κλίσιν, καὶ χρωματίζεται καὶ μορφοῦται ὅλος ὁ χαρακτὴρ των. Αἱ γυναῖκες ὁποιασδήποτε γενεᾶς συντείνουν μᾶλλον πρὸς βελτίωσιν ἢ ἐξαχρείωσιν τῶν ἡθῶν τοῦ προσεχῆ αἰῶνος παρ' οἱ ἄνδρες. Πῶς λοιπὸν δυνάμεθα νὰ παραμελῶμεν αὐτὰς χωρὶς μεγίστην βλάβην εἰς τὴν κοινωνίαν;

ΠΙΘΗΚΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΝ.

ΠΛΟΙΟΝ τι, εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπιστρέφον ἀπὸ τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας, ἐπῆρε μετὰ πολλῶν ἄλλων ἐπιβατῶν καὶ τινὰ γυναῖκα θηλάζουσαν βρέφος ὀλίγων ἑβδομάδων. Μίαν τῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν μεσημβρίαν, καράβιον τι ἐφάνη μακρότατα· ἀφοῦ δὲ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου εὐχαρίστησεν ὁ πλοίαρχος τὴν περιέργειάν του, ἐπρόσφερον αὐτὸ καὶ εἰς τὴν κυρίαν. Τὸ βρέφος κρατοῦσα ἐκείνη εἰς τὰς ἀγκάλας, περιστύλιξε τὸ ἄθῶον εἰς τὸ σάλιον αὐτῆς, καὶ τὸ ἀπέθηκεν ἐπὶ τοῦ σπαῖ. Μόλις δὲ σηκωθεῖσα, ἔβαλε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῆς εἰς τὸ τηλεσκοπίον, καὶ ἐξεφώνησεν ὁ πηδάλιαρχος, Ἰδοῦ! ἰδοῦ! τί ἔκαμεν ὁ παμπόνηρος πίθηξ! Εὐκόλως ἐννοεῖ καθεὶς ὁποῖα αἰσθήματα κατέλαβον τὴν μητέρα, ὅτε, στραφεῖσα, ἔδε τὸ ζῶον ἑτοιμον ἤδη νὰ μεταφέρῃ τὸ φίλτατον αὐτῆς τέκνον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ καταρτίου! Ὁ πίθηξ ἦτο μέγιστος, καὶ τόσον δυνατὸς καὶ δραστήριος, ὥστε, ἐνῶ μὲ τὸν ἕνα βραχίονα ἐκρατοῦσε τὸ νή-